

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra Fra Piazza del Popolo · II

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Fra Piazza del Popolo", i Bergsøe, Vilhelm: *Fra Piazza del Popolo*, udg. af Flemming Conrad ; Lars P. Romhild , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, [1988], s. 163. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bergsoev02-shoot-idm139642590842384.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Piazza del Popolo

»Tys!« sagde Henry med et underligt Smil. »I maa ikke afbryde min Tale med Eders Bifaldsraab; thi jeg føler, at Aanden er over mig, og fornemmer Gudindens Vingeslag i det Fjerne, Vingeslagene af Nemesis, Nattens hævnende Datter med det rullende Hjul. Dog, I skulle ikke frygte; thi det malmtunge Hjul vil ikke rulle hen over Nogen af Eder. - Siig mig, hvad er det, vi leve for? Er det for at vinde Ære og Berømmelse, for at blive Riddere af Elephanten og begraves med Sangklokkerne? - Mange gjøre det; jeg kalder dem Daarer. - Er det for at æde og drikke, for at have bløde Chaiselonguer, hvor man gladeligt kan slumre sin Alderdom hen, er det derfor, vi leve? - Mange gjøre det; men »Lidet haver Den levet, som regner det efter Det, han haver ædet«. - Eller er det for at tage tilægte, avle Børn og forplante den ulykkelige Slægt, at vi leve? Desværre, Mange gjøre det; jeg kalder disse trofaste Sjæle de dummeste blandt de Dumme. Lad dem seile deres egen Sø, disse tre Vrægebilleder af Livet, og lad os vende os til Aandens Riddere, de ædelbaarne Forkæmpere for Ideen! Hvad leve de for? Det er let sagt - for Frihed! Men Ideens mægtige Stamme, der som en Eeg rækker sine af Kampen krumbøiede Arme op mod det himmelske Lys, har ligesom Egen utallige Blade, utallige spirende Kviste, hvori de ideelle Bestræbelser virke og røre sig. Dog, ligesom Egen kun har een Slags Blomst og en Frugt, saaledes have de ideelle Bestræbelser, trods deres Mangleartethed, kun eet Formaal. De samle de splittede Kræfter i Ideens Træ, indtil de endeligt, concentrerede og fortættede, bryde frem som Frihedens mægtige Blomst; thi for Frihed er det, Ideen kæmper, efter Frihed længes den i sine Lænker slavebundne Jord.